

Druga nježela pó jatšach | Misericordias Domini

jatšowny cas wjasela – liturgiska barwa: běla

Gronko tyženja

Kristus źejo: Ja som ten dobry pastyr. Mójce słyše mój głos a ja je znaju a wóni du za mnu. Dajom jim nimjerne žywnjenje. Jan 10,11.27-28 (hsl24)

Psalm tyženja

Ps 23

¹ [...] Bog Kněz jo mój pastyr, mě njebužo nic brachowaś.

² Wón paso mě na zelenej łuce a wježo mě k fryšnej wóze.

³ Wón wochłóžijo móju dušu. Wón wježo mě na pšawej droze swójogo mjenja dla.

⁴ A lěcrownož chójžim w šamnem dole, ga njebójm se žedneje njechluki, pseto ty sy stawnje pši mnjo, twój kij a pótykac mě troštujotej.

⁵ Ty pšigótujoš mě blido spóromje mójich winikow. Ty žalbujoš móju głowu z wólejom a nalejoš mě poľno.

⁶ Dobroś a zmilnosć mě pšewóžijotej cas mójogo žywnjenja, a wóstanu w Knězowej wjažy nimjernje. (hsl24) ↗ teke 1

Cytanje ze Starego testamenta

Hez 34,1-2.10-16.31

¹ A to Knězowe słowo sta se ku mnjo [...]:

² Ty ćłowjecne žiše, zwěščeluj na tych Israelskich pastyrjow, zwěščeluj a rjaksi k nim: tak źejo ten Kněz Kněz: běda tym Israelskim pastyrjam, kenž se sami pasu! njedeje te pastyrje tu ředownju pasć?

¹⁰ Tak źejo ten Kněz Kněz: lej, ja cu na tych pastyrjow, a cu móju ředownju wót jich rukowu pominaś, a cu jich wót jich služby wótsajziś, až wóni wěcej njedeje pastyrje byś, a njedeje wěcej sami se pasć; ja cu mójce wójce wutergnuś z jich guby, až jich z nowa njedeje wěcej žraś.

¹¹ Pseto tak źejo ten Kněz Kněz: lej, ja cu se sam mójce ředownje górej braś a ju pytaś.

¹² Kaž pastyr swójce pyta, gaž wót jogo ředownje zabłužone su: tak cu ja mójce wójce pytaś, a cu jich wumóc ze wšykných městow, zož wóni běchu rozegnane, ten cas, ako pómrokotne a śma běšo.

¹³ Ja cu jich ze wšykných ludow wuwjasć, a ze wšykných landow zgromažiś, a cu jich do jich landu dowjasć, a cu jich pasć na tych Israelskich górach, a we wšykných nižynach, a na wšykných pastwiščach tego landu.

¹⁴ A cu jich na tu nejžlěpšu pastwu dowjasć, a jich buchty budu na tych wusokich Israelskich górach stojaś; tam budu wóni we dobrych buchtach lěgaś, a wužytnu pastwu měwaś na tych Israelskich górach.

¹⁵ Ja cu sam mójce wójce pasć, ja cu jim daś wótpócywaś, źejo ten Kněz Kněz.

---

¹ www.dolnoserbki.de/biblija/tekst/Ps-23?p%C5%A1awopis=%C5%BAinsaj%C5%A1ny

¹⁶ *Ja cu to zgubjone zasej pytaš, a to zabłužone zasej wrośiš, a to zranjone wobališ, a to słabe mócowoš; a což syte a mócne jo, na to cu ja glědaš, a cu jich wardowaš, kaž jim słuša.*

³¹ *Jo, wy cłowjeki dejšo ta rědownja mójeje pastwy byś, a ja cu waš Bog byś, žejo [...] Kněz.²*

Epistola

1 Pěť 2,21–25

²¹ *Kristus jo za was šerpjeł a wam zawóstajil pśikład, aby stupali pó jogo stopach;*

²² *wón, kenž žeden grěch cynil njejo a w kótaregož wustach se žeden falš namakał njejo;*

²³ *kenž njewobgronjašo, gaž jogo wobgranjachu, njegrozašo, gaž šerpješo, wón pak pširucy to tomu, kenž pšawje suži.*

²⁴ *Kristus jo naše grěchy sam na swójom šěle na to drjewo njał, aby my, grěcham wótemrěte, tej pšawdosći žywe byli. Pšez jogo rany sćo wustrowjone.*

²⁵ *Pšeto wy sćo byli ako zabłužone wójce; něto pak sćo wobrošone k pastyrjeju a doglědowarjeju wašych dušow.³*

Haleluja werš

Wuznajšo, až ten Kněz Bog jo. Wón jo nas wugótował, a nic my sami, k swójomu ludoju, a k wójcam swójeje pastwy.^{Ps 100,3}

Wón [...] jo górzej stanul [...] ten Kněz jo zawěšće górzej stanul^{Lk 24,6,34}

Ewangelium

Jan 10,11–16

¹¹ *Jezus žašo: "Ja som ten dobry pastyr. Ten dobry pastyr wóstajijo swójo žywjenje za te wójce.*

¹² *Ten najamnik pak, kenž pastyr njejo, kótaremuž te wójce njeslušaju, wiži wjelka pśiš a spuščijo wójce a wuběga a wjelk se dajo do wójcow a je rozdroščijo.*

¹³ *Ten najamnik pak wuběga; pšeto wón jo najamnik a se njestara wó te wójce.*

¹⁴ *Ja som ten dobry pastyr a znaju te swóje, a te móje znaju mě,*

¹⁵ *rownu ako mój Wósc mě znajo, a ja Wóšca znaju. A ja wóstajijom swójo žywjenje za te wójce.*

¹⁶ *A ja mam hyšći druge wójce, te njesu z teje groži; a teke te dejm pšiwjasć, a wóni budu słyšaš mój głos, a wóno bužo jedna rědownja a jaden pastyr.⁴*

Prjatkaárske teksty

VI 1 Mojs 16,1–16

¹ *Sarai, Abramowa rownja, njepóroži jomu nic. Wóna pak mějašo někaku Egiptojsku žowku, tej gronjachu Hagar.*

² *A wóna žašo k Abramoju: lej, ten Kněz jo mě zamknuł, až ja njamógu pórožiš. Luby, lań se*

---

² www.dolnoserski.de/biblija/tekst/Ez-34?p%C5%A1awopis=%C5%BAinsaj%C5%A1ny

³ *Dolnoserske perikopy.* Wudawařka: Madlena Norberg. Chóšebuz: Žěłowa kupka Dolnoserske perikopy 2011.

⁴ *Dolnoserske perikopy.* Wudawařka: Madlena Norberg. Chóšebuz: Žěłowa kupka Dolnoserske perikopy 2011.

k mójej żowce; snaž mógu ja niži wót njeje žiši dostaś. Abram bu tomu Sarainemu głosoju póstlušny.

³ Ga weze Sarai, Abramowa žona, swóju Egypcojsku żowku, Hagar, a da ju Abramoju, swójomu mužoju, za žonu; za tym ako žaseś lět we Kananejskej běštej bydlišej.

⁴ A wón se lagnu k Hagari, ta bu samodruga. Gaž wóna něto wumarkowa, až ze žišimi běšo, ga mějašo wóna swóju kněnju za nic.

⁵ Ga žašo Sarai k Abramoju: ty cyniš mě kšiwdu. Ja som móju żowku k tebe položyła; něto pak, gaž wóna wiži, až jo pódjeła, deru ja bys za nic měta pšešiwu jej. Ten Kněz buž sudnik mjazy mě a tobu.

⁶ Abram pak žašo k Saraji: lej, twója żowka jo we twójej mócy; cyn z njeju, kaž se tebe spódoba. Gaž ju pak Saraj kšěšo pónižaś, wuběgnu wóna wót njeje.

⁷ Ale ten Knězowy janžel namaka ju pši jadnej studni we puscínje, rozměj pódla teje studnje pši Surskej droze.

⁸ Ten žašo k njej: Hagar, Saraina żowka, wótkul ty pšizoš, a zo coš? Wóna žašo: ja som wót mójeje kněnje teje Saraje wuběgnuła.

⁹ A ten Knězowy Janžel rjaku k njej: wroś se zasej k twójej kněni, a pónižaj se spód jeje ruku. ¹⁰ A ten Knězowy Janžel žašo k njej: Ja cu twójo semje tak rozpłóziš, až wóno dla wjelikeje mani njedej k pšelicenju bys.

¹¹ Dalej rjaku ten Knězowy janžel k njej: lej, ty sy ze žišimi, a bužoš syna póroziš, toho mě dejš narjac Ismael, togodla, až ten Kněz jo twóju žalósc wusłyšał.

¹² Wón bužo žiwy cłowjek bys, jogo ruka bužo pšešiwu kuždemu a kuždego ruka pšešiwu jomu; a wón bužo pšed tyma wócyma wšyknych swójjich bratšow bydliš.

¹³ A wóna nagroni tomu mjenju toho Kněza, kenž se z njeju rozgranjašo: Ty Bog wižiš mě. Pšeto wóna žašo: zawěsće ja som tudy wižela toho, kótaryž pótom na mnjo jo póglědał.

¹⁴ Togodla gronjašo wóna tej studni studnja toho żywego, kenž na mnjo jo póglědał; kótara studnja jo mjazy Kadezom a Baredom.

¹⁵ A Hagar pórozi tomu Abramoju syna; a Abram pomjeni toho syna, kótaregož jomu Hagar pórozi, Ismael.

¹⁶ A Abram běšo wósymžaset a šesć lět stary, gaž jomu Hagar Ismaela pórozi.⁵

Kjarliž tyženja

DK 201 Ten Kněz mój wěrnny pastyř jo

---

⁵ www.dolnoserbki.de/biblija/tekst/Gn-16?p%C5%A1awopis=%C5%BAinsaj%C5%A1ny